

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca – SSR Anna Zajączkowska

Protokolant – Jolanta Frąckiewicz

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowym Dworze Mazowieckim A. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 grudnia 2014r, 17 grudnia 2014 r., 25 marca 2015 r., 26 maja 2015r., 26 stycznia 2016 r., 7 kwietnia 2017 r. i 26 maja 2017 r.

sprawy G. W. (1)

syna J. i E. z d. K.

urodz. (...)

w P.

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieustalonym okresie czasu nie później niż do 18 października 2013 r. w C., gm. C., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą składował na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) odpady powstałe w wyniku prowadzonej przez spółkę (...) sp. z o.o. działalności gospodarczej związanej z przedmiotem działalności spółki, tj. recyklingiem szkła, zużytego sprzętu elektronicznego, elektrycznego i opakowań, w postaci pokruszonego szkła z widocznymi aluminiowymi końcówkami, elementami elektronicznymi oraz sproszkowane substancje różnego koloru, które zawierały metale ciężkie, tj. ołów, miedź, cynk, nikiel w ilości przekraczającej górne normy dla tego terenu w sposób mogący zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach,

to jest o czyn z art. 183 § 1 kk

o r z e k a

1. w ramach czynu zarzucanego w akcie oskarżenia oskarżonemu G. W. (1) uznaje go za winnego tego, że w bliżej nieustalonym okresie czasu nie później niż do 18 października 2013 r. w C., gm. C., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, wbrew przepisom art. 16 i art. 33 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach składował na działce oznaczonej numerem ewidencyjnym (...) odpady powstałe w wyniku prowadzonej przez spółkę (...) sp. z o.o. działalności gospodarczej, związanej z procesem odzysku zużytych źródeł światła, zużytego sprzętu elektronicznego, elektrycznego i opakowań, w postaci sproszkowanych substancji różnego koloru, pokruszonego szkła z widocznymi aluminiowymi końcówkami, elementami elektronicznymi, zawierające metale ciężkie, tj. ołów, miedź, cynk, nikiel, molibden, antymon, w sposób mogący spowodować istotne obniżenie jakości wody i powierzchni ziemi to jest popełnienia czynu z art. 183 § 1 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 183 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk oskarżonego skazuje, a na podstawie art. 183 § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (miesiące) pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 3 (trzech) lat próby;

3. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych, w tym kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty, zwalniając go w pozostałym zakresie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych i przejmując te koszty na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 342/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Oskarżony G. W. (1) jest Prezesem Zarządu oraz udziałowcem spółki (...) sp.z o.o., wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie Wydział XXI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS (...).

Spółka (...) sp. z o.o. wpisana jest także do rejestru przedsiębiorców i organizacji odzysku sprzętu elektronicznego i elektrycznego prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska pod numerem (...).

Działalność w zakresie gospodarowania (...) sp. z o.o. prowadzi w halach znajdujących się na terenie nieruchomości w C. 128, gmina C., na podstawie decyzji Marszałka Województwa (...) z dnia 31 lipca 2012 roku nr 397/12/PŚ.O o przeniesieniu na rzecz (...) sp. z o.o. praw i obowiązków wynikających z decyzji Marszałka Województwa (...) nr 79/08/PŚ.O z dnia 15 września 2008 r., zmienionej decyzjami Marszałka Województwa (...); Nr 43/10/PŚ.O z dnia 21 kwietnia 2010 roku, nr 235/10/PŚ.O z dnia 7 lipca 2010 r., nr 426/10PŚ.O z dnia 9 grudnia 2010 roku, nr 546/11/P.Ś.O z dnia 10 listopada 2011 roku.

Spółka (...) sp. z o.o. na podstawie opisanych powyżej decyzji m.in. prowadzi proces odzysku zużytych źródeł światła. Odzysk odpadów polega na umieszczeniu zużytych źródeł światła w przystosowanych urządzeniach (...)1 i (...)2. W urządzeniach tych następuje wstępne zgniecenie zużytych źródeł światła, odzysk rtęci, odcięcie komory próżniowej i usunięcie wsadu oraz rozdział odpadów w separatorze wibracyjnym na szkło, aluminium i luminofor. Szkło pozyskiwane z zużytych źródeł światła w całości poddawane ma być recyklingowi. Pozostałe odpady mają być przekazywane uprawnionym podmiotom. Odzysk szkła, wstępnie przetworzonego w urządzeniach (...)1 i (...)2 polega na jego rozdrobnieniu w urządzeniu do przerobu szkła w celu uzyskania frakcji 0-2 mm. Powstająca w procesie rozdrabniania szkła mączka szklana po zmieszaniu z cementem wykorzystywana może być jako dodatek do produkcji galanterii betonowej (np. wykonywania podbudów pod nawierzchnię) jako wypełniacz i czynnik zmniejszający przepuszczalność.

Oskarżony jest współwłaścicielem działki nr (...), położonej w C. obok działki, na której spółka (...) sp. z o.o. prowadzi działalność. Działka nr (...) położona jest na terenie, który zgodnie z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego gminy C., ogłoszonego w Dzienniku Województwa (...) nr 32 z dnia 17 lutego 2004 r., poz. 982 jest terenem o zabudowie zagrodowo-mieszkaniowej, terenem rolnym.

Oskarżony G. W. (1) wraz z drugim współwłaścicielem M. K. (1) postanowili zagospodarować działkę (...) dla potrzeb prowadzonej przez spółkę (...) sp. z o.o. działalności. W dniu 25 kwietnia 2012 roku oskarżony jako współwłaściciel zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. umowę użyczenia nr (...), na mocy której spółka (...) sp. z o.o. miała prawo używać bezpłatnie na czas nieoznaczony działkę nr (...) w C. w celu zorganizowania siedziby oraz przedsięwzięcia i wykonywania jej zadań statutowych, polegających w szczególności na prowadzeniu działalności gospodarczej w postaci zakładu przetwarzania i unieszkodliwiania odpadów: bezpiecznych, niebezpiecznych, w pełnym zakresie, stacji demontażu urządzeń technicznych.

W dniu 10 stycznia 2013 roku oskarżony i drugi współwłaściciel działki M. K. (1) złożyli do starosty (...) wniosek o pozwolenie na budowę odwodnienia nawierzchni dróg i parkingów w zakładzie przetwarzania odpadów sprzętu elektrycznego i elektronicznego w C. 128 i budowę osadnika na terenie działki ewidencyjnej (...) obręb 5 C.. Wniosek pozostał bez rozpoznania ponieważ zawierał braki formalne, a inwestorzy w wyznaczonym czasie przedmiotowych braków nie usunęli.

W dniu 2 października 2013 roku spółka (...) sp. z o.o. złożyła wniosek o pozwolenie na budowę budynku mieszkalnego z aneksem rekreacyjnym i garażem na terenie m.in. działki nr ewid. 391/3. W dniu 29 listopada 2013 roku została wydana decyzja nr (...) znak: AB.6740.539. (...) zatwierdzająca projekt budowlany i udzielająca pozwolenia na budowę dla w/w inwestycji.

Jeszcze przed wydaniem tej decyzji w 2013 roku oskarżony zlecił pracownikom spółki (...) sp. z o.o., aby na działce nr (...) rozpoczęli prace związane z przygotowaniem miejsc pod zbiorniki magazynowe oraz prace związane z utwardzeniem podłoża. Na terenie działki nr (...), w miejscu, które miało być w przyszłości zagospodarowane na potrzeby spółki, zostały wysypane odpady szklane w ilości co najmniej 27 ton. W odpadzie szklanym znajdowały się odłamki szkła o frakcji większej niż 2 mm, metalowe końcówki. Na działce w kilku miejscach wysypany był kolorowy proszek pochodzący z tonerów do drukarek, kopiarek. Słuczka szklana zanieczyszczona była metalami ciężkimi: ołowiem, miedzią, cynkiem, niklem, molibdenem, antymonem, rtęcią. Zanieczyszczenia z odpadów były wymywane do gruntu i wód gruntowych.

Okoliczność, że na działce ewid. 391/3, prowadzone są prace budowlane, wysypywany jest biały i niebieski proszek, odłamki szkielek, końcówki żarówek, worki z kolorowymi substancjami, zaniepokoiła właścicieli pobliskich działek M. D. (1) oraz F. P. (1). Obaj robili zdjęcia, dokumentując to co się dzieje na działce nr (...). M. D. (1) postanowił złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w KP C.. Funkcjonariusze Policji w związku ze złożonym zawiadomieniem w dniu 28 września 2013 roku udali się na działkę nr (...). W trakcie czynności oględzin pobrali m.in. próbki szkła wysypanego na terenie działki nr (...).

W dniu 18 października 2013 roku funkcjonariusze Policji ponownie udali się na działkę w celu dokonania oględzin. W czynności tej brali również udział przedstawiciele (...). W trakcie oględzin nieruchomości na działce nr (...) w dalszym ciągu trwały prace, mające na celu zainstalowanie w wykopie dwóch zbiorników magazynowych na terenie działki. Ziemia z wykopu ułożona była na pryzmie. Pobrano próbki gruntu z pryzmy. W czasie pobierania próbek stwierdzono, że w wykopie znajdowały się, przykryte warstwą ziemi, odpady pokruszonego szkła z świetlówek z widocznymi aluminiowymi końcówkami oraz elementami elektronicznymi.

Pobrana przez funkcjonariuszy Policji próbka odpadu szklanego poddana testom na wymywalność wykazała w przypadku rtęci przekroczenie dopuszczalnej granicznej wartości wymywania wynoszącej 2mg/kg s.m. w zakresie określonym w załączniku nr 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 stycznia 2013 roku w sprawie kryteriów oraz procedur dopuszczania odpadów do składowania na składowisku odpadów danego typu.

W dniach 4, 6 i 19 listopada 2013 r. (...) przeprowadził kontrolę w spółce (...) sp. z o.o. W trakcie kontroli stwierdzono, że spółka naruszyła warunki posiadanego zezwolenia w zakresie wytwarzania i przetwarzania odpadów.

W dniu 19 listopada 2013 roku oskarżony jako prezes Zarządu odniósł się w toku prowadzonego postępowania kontrolnego do zagospodarowania odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytych świetlówek odpadu o kodzie 19 12 05 szkło (odpad inny niż niebezpieczny). W oświadczeniu podał, że odpad o kodzie 19 12 05 w ilości 27.878 Mg został zagospodarowany na działce nr (...) zgodnie z posiadaną decyzją Marszałka Województwa (...) nr 79/08/P.Ś.O z dnia 15 września 2008 r., znak :PŚ.IV./PS/7670-57.4./08.

Po jakimś czasie miejsce na działce nr (...) gdzie były wysypane odpady szklane, zostało przykryte pokrywą betonową.

Oskarżony G. W. (1) ma 37 lat, wykształcenie wyższe, jest prezesem zarządu spółki (...) sp. z o.o., jest żonaty, ma troje dzieci, osiąga dochód w kwocie 5200 zł miesięcznie, nie był karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.336-337, 342, 342v, 346v), zeznania świadków: M. D. (1) (k. 3, 228v, 337v-338, 387v-389v), M. C. (1) (k. 217v, 338-340v), F. P. (1) (k. 240v-241, 261v, 340v-343), częściowo H. G. (k. 279, 343), częściowo M. G. (k. 280v, 343v-344), częściowo M. K. (2) (k. 281v, 344), częściowo A. B. (k. 282 v,344-344v), częściowo M. C. (2) (k. 284v, 344-345), częściowo A. C. (k. 285 , 345-345v), częściowo D. P. (k. 286, 345v), częściowo G. W. (2) (k. 287v, 345v-347), częściowo P. W. (k. 289v, 358), częściowo A. Ł. (k. 291v, 358-358v), częściowo D. L. (1) (k. 293v, 358v-360), częściowo K. B. (k. 295v, 360v), częściowo J. P. (k. 297v, 3610v), częściowo P. O. (k. 299-300, 361-361v), częściowo A. P. (1) (k. 301v, 361v-362), częściowo M. S. (1) (k. 303v, 362-362v), częściowo M. M. (1) (k. 363-364v), częściowo M. K. (1) (k. 364v-365), T. K. (k. 421v-422v), A. K. (1) (422v-423), protokół oględzin (k. 1- 3), decyzję Marszałka Województwa L. z dnia 14 maja 2012 roku (k. 8 -10), decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 15 września 2008 roku (k. 11- 47), decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 31 lipca 2012 roku (k.48), decyzję z dnia 3 grudnia 2012 roku RŚ.V.IŁ. (...) (k. 49), wydruk ze strony www.stat.gov.pl/regon/ (k. 56), odpis KRS (k. 57- 73), wydruk z rejestru przedsiębiorców i organizacji odzysku sprzętu elektronicznego (...) (k. 74-84), decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 21 kwietnia 2010 r. (k. 88-119), decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 7 lipca 2010 r. (k.120- 123), decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 9 grudnia 2010 r. (k. 124-128), decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 10 listopada 2011r. (k. 129- 132), pismo (...) z dnia 18.10.2013 r. (k. 136), protokół kontroli nr CI (...) (k. 137-146), pismo (...) z dnia 15.01. 2013 r. (k. 147), zarządzenie pokontrolne (...) z dnia 15.01.2013 r. (k. 148), protokół kontroli nr CI (...) (k. 149-153), protokół ze złożenia ustnej informacji do protokołu kontroli nr (...) (k. 154), protokół kontroli nr CI (...) (k. 155-157), protokół ze złożenia ustnej informacji do protokołu kontroli nr (...) (k. 158), pismo (...) z dnia 10.06. 2013 r. (k. 160-162), protokół kontroli nr CI (...) (k. 163-168), protokół ze złożenia ustnej informacji do protokołu kontroli nr (...) (k. 169), pismo (...) z dnia 13.08.2013 r. (k. 172), zarządzenie pokontrolne (k. 173-174), protokół oględzin (k. 175-176), materiał poglądowy (k. 178-186), pismo (...) z dnia 11.12.2013 r. (k. 187- 190, 208-211), sprawozdanie z badań (k. 191- 197, 198-203, 204-207), sprawozdanie z badań nr 719/13 (k. 198- 203), pismo (...) z dnia 08.01.2014 r. (k. 218- 219), pismo (...) z dnia 10.02.2014 r. (k. 252), protokół oględzin (k. 262-275), pismo ZUS z dnia 18.03.2014 (k. 277- 278), decyzję Marszałka Województwa (...) z dnia 15 września 2008 (k. 307-317), umowę (k. 294- 295), pismo (...) Dyrekcji Ochrony (...) w W. (k. 318), oświadczenie z dnia 19.11.2013 (k. 319), raport z badań próbki wody (k. 320), pismo KP w C. z dnia 14.05.2014 (k. 380), faktura VAT (k. 381, 382), sprawozdanie z badań próbki wody (k. 383), wyrok Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 25 września 2014 wraz z uzasadnieniem (k. 384- 386), pismo Starostwa Powiatowego w N. z dnia 31.03.2015 (k. 400), opinie sędowo- psychologiczne (k. 404), pismo (...) z dnia 08.05.2015 r. (k. 411 -412), pismo sekretarza Województwa Dyrektora Urzędu Marszałkowskiego z dnia 25 maja 2015 r. (k. 422), częściowo opinię A. K., K.L.-S. (k. 443-463, 495v-499), informację z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych (k. 514- 515), częściowo opinię Politechniki (...), Wydział (...), Hydrotechniki i (...) (k. 544-564, 646-653), pismo (...) z dnia 20.02.2017, dokumentację dotyczącą awarii przepompowni (k. 592- 613), sprawozdania z badań (k. 617-638), kartę karną (k. 686), wypisem z Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego gminy C. (k.674-682), dokumenty przesłane przez (...) znajdujące się w skoroszytcie.

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 16 maja 2014 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Na rozprawie w dniu 16 grudnia 2014 r. również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oświadczył, że będzie odpowiadał jedynie na pytania swojego obrońcy. Wyjaśnił, że jest prezesem Spółki (...) Sp. z o.o., która prowadzi działalność w zakresie recyklingu zużytego sprzętu AGD, RTV. Podał, że działalność ta prowadzona jest od 2004 r. w niezmienionej formie, na podstawie decyzji Marszałka Województwa (...) na gospodarowanie w/w odpadami. Kilka lat temu, chyba 3-4 lata temu, kupił działkę sąsiadującą z jego firmą i około 2 lat temu spółka rozpoczęła prace przygotowawcze do działalności związanej z gospodarką odpadami na tej działce. Wskazał, że z tego co wie od starszych mieszkańców tej miejscowości, tereny te służyły kiedyś do wydobywania piachu okolicznym mieszkańcom i bardzo często się zdarzało, że w tych miejscach były zasypywane śmieci. Podczas prowadzenia prac

budowlanych na terenie tej działki, zdarzało się, że wykopywano różne stare odpady. Wyjaśnił, że teren działki podczas początkowych prac nie był ogrodzony, co mogło powodować, że osoby z zewnątrz miały dostęp do działki. Zdarzało się, że przychodzili na działkę mieszkańcy, robili zdjęcia tej działki. Były również przypadki, że następnego dnia rano znajdowano jakieś niewielkie ilości odpadów, które nie pochodziły ani z jego firmy, ani z wykopów, które prowadzili. Oskarżony podał, że nie przywiązywali do tego większej wagi, zdawali sobie sprawę, że teren jest na uboczu, nie jest ogrodzony i takie sytuacje mogą mieć miejsce. Ok. 2 lat temu chcieli odkupić od sąsiada pana D. identyczną działkę. Pan D. zażądał kwoty trzykrotnie wyższej, niż oni zapłacili za swoją działkę, przy czym, przez działkę pana D. przebiega linia energetyczna, co powoduje, że działka ma dużo mniejszą wartość i nie nadaje się pod zabudowę mieszkaniową. Zaproponowali panu D. dużo niższą kwotę za jego działkę, ok. 500 tys. zł, ale pan D. nie zgodził się sprzedać działki za taką kwotę. Kolega, który prowadził negocjacje w imieniu spółki pan M. M. (1), usłyszał od pełnomocnika pana D., że dla spółki byłoby lepiej, gdyby kupiła działkę od pana D., bo spółce nie są potrzebne kłopoty i od tego momentu zaczęły się ich wszystkie problemy, bardzo liczne kontrole, prawie wszystkich możliwych instytucji z terenu powiatu i nie tylko. Wielokrotnie na wizjach lokalnych, które się odbywały, słyszeli od pana D., że zrobi wszystko, aby spowodować zamknięcie zakładu. Oskarżony wskazał, że są trzy osoby, które dążą do zamknięcia ich firmy. Są to M. D., F. P. i K. R.. Oskarżony podał, że spółka w decyzji wydanej przez Marszałka Województwa (...), ma zezwolenie na zagospodarowanie szkła, surowca szklanego, poprzez mieszanie z cementem i dodawanie go na podsypki budowlane. Oskarżony stwierdził, że nie uważa, aby zarządzana przez niego spółka wykonywała coś niezgodnego z prawem. Wyjaśnił, że co 2-3 miesiące robią badania wody, ponieważ firma posiada własne ujęcie wody. Nigdy parametry wody nie zostały w żaden sposób przekroczone. Aktualnie teren działki nr (...) jest ogrodzony, wybetonowany, posiada odpływy, jest przygotowywany pod działalność gospodarczą. Wskazał, że jest jednym z najbliższych sąsiadów zamieszkujących po sąsiedzku od firmy. Ma troje małych dzieci, ma wykształcenie z zakresu ochrony środowiska i nie trulby siebie i swojej rodziny. Ewentualne odpady, które widoczne są na zdjęciach w aktach sprawy, w dużej części zostały podrzucone na potrzeby tego procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

W ocenie Sądu wyjaśnieniom oskarżonego należało dać wiarę jedynie w zakresie, w jakim pokrywają się z poczynionymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi oraz zeznaniami świadków M. C. (1), M. D. (1), F. P. (1), G. W. (2), D. L. (1), jak również z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy. Wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej twierdził, że przebadane w toku postępowanie przygotowawczego substancje z działki nr (...) pochodzą z dawnego wysypiska śmieci, Sąd nie dał wiary. Świadkowie F. P. (1), który mieszka w tej okolicy od dawna, jak również T. K., funkcjonariusz KP C., nie potwierdzili, że przed zakupem działki nr (...) było tam wysypisko śmieci. Brak było również podstaw do przyjęcia twierdzeń oskarżonego, że skoro działka nr (...) nie była wcześniej ogrodzona, to każdy mógł przyjść i wyrzucić substancje, które później w czasie oględzin nieruchomości zostały pobrane i zbadane dla potrzeb postępowania karnego, w szczególności mogły zrobić to osoby, które są z nim skonfliktowane, którym zależy na tym, aby zniszczyć spółkę, której jest prezesem. Oceniając wyjaśnienia w tej części podnieść trzeba, że działka nr (...) znajduje się obok zakładu (...) sp. z o.o. Zakład ten jest chroniony. W świetle zasad doświadczenia życiowego, logiki przyjąć trzeba, że gdyby coś niepokojącego działo się na działce nr (...), to pracownicy spółki, ochrona, musieliby to zauważyć i zareagować, gdyby rzeczywiście na działce nr (...) (która była przygotowywana do zagospodarowania jej na potrzeby działalności statutowej spółki (...) sp. z o.o.), ktoś składowałby odpady w sposób niebezpieczny, zagrażający środowisku. O tym, że spółka nie dba o to co i w jaki sposób jest składowane na działce, świadczyć może również to, że nawet w toku tego postępowania, w trakcie badań przez biegłych, na działce nr (...), która była ogrodzona, znajdował się rozsypany proszek z tonerów z drukarek, kopiarek. Zdjęcia sporządzone przez biegłych wskazują na to, że w dalszym ciągu w spółce (...) sp. z o.o., pomimo toczącego się postępowania, nie przywiązywano wagi do tego, żeby takie substancje nie były rozsypane na terenie działki.

Sąd także nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, zgodnie z którymi oskarżony był przekonany, że szklany odpad wysypany na działce nr (...) jest to odpad bezpieczny, że nigdy świadomie siebie i swoich dzieci nie naraziłby na niebezpieczeństwo. Oceniając wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim twierdził, że był przekonany, że jest to odpad bezpieczny, podnieść trzeba, że na zdjęciach znajdujących się w aktach sprawy zrobionych tak w trakcie

czynności oględzin nieruchomości, jak i przez sąsiadów M. D. (1), F. P. (1) w czasie gdy na działce wysypywana była stłuczka szklana, z relacji świadka M. C. (1), z przeprowadzonych badań przez pracowników Politechniki (...), wynika, że w odpadzie szklanym wysypanym na działce nr (...), widoczne były fragmenty szkła o frakcji większej niż 2 mm, widoczne były również metalowe końcówki, plastikowe części. Oskarżony jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego bywał na tej działce w trakcie wykonywania prac ziemnych, kierował pracami pracowników, widział co jego pracownicy wysypują. G. W. (1) tak z racji wykształcenia, doświadczenia zawodowego, wiedział jak powinien wyglądać bezpieczny odpad szklany o kodzie 19 12 05. To, że pozwolił na wysypanie na działce nr (...) tzw. stłuczki szklanej z widocznymi fragmentami szkła o frakcji większej niż 2 mm, metalowymi końcówkami, plastikowymi elementami, świadczy o tym, że spółka (...) sp. z o.o., w której imieniu działał, podejmował decyzje jako Prezes Zarząd świadomie działała sprzecznie z prawem, składując odpady, które nie przeszły procedury opisanej w decyzji Marszałka Województwa (...) nr 79/O8/PŚ.O z dnia 15 września 2008 r., a zatem nie powinny się znaleźć w tym miejscu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. D. (1), F. P. (1). Oceniając ich zeznania Sąd miał na uwadze to, że są oni skonfliktowani z oskarżonym, zmierają do zaszkodzenia zarządzanej przez oskarżonego spółce, jednak obaj świadkowie w sposób obiektywny, logiczny opisali to co się działo na działce nr (...). Ich zeznania mają potwierdzenie w sporządzanych przez nich zdjęciach. To, że na działce wysypywane były odpady szklane o różnym kolorze, z końcówkami metalowymi, kolorowe proszki ma potwierdzenie także w czynnościach przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Policji, (...), badaniach biegłych, którzy potwierdzili w trakcie badań w 2016 r., że na działce nr (...) znajduje się w gruncie nie tylko drobna stłuczka szklana o frakcji poniżej 2 mm, lecz także większe fragmenty szkła, metalowe końcówki, zanieczyszczone metalami.

Sąd ostrożnie podchodził do relacji K. R., a to z uwagi na treść opinii biegłego psychologa. Jego zeznania nie stanowiły podstawy dokonywanych w sprawie ustaleń faktycznych.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. C. (1), T. K., A. K. (1). Są to osoby, które nie miały żadnego interesu w składaniu zeznań określonej treści. Ich zeznania są logiczne, spójne, korespondują z pozostałymi uznanymi przez Sąd za wiarygodne dowodami.

Przechodząc do oceny zeznań świadków H. G., M. G., M. K. (2), A. B., M. C. (2), A. C., D. P., G. W. (2), P. W., A. Ł., D. L. (1), K. B., J. P., P. O., A. P. (1), M. S. (1), M. M. (1), M. K. (1) podnieść trzeba, że są to osoby, które są aktualnie związane ze spółką (...) sp. z o.o. jako jej pracownicy, współpracownicy, udziałowcy. Zatem osoby te miały interes w tym, aby składać zeznania w sposób, który w korzystnym świetle przedstawi (...) sp. z o.o.

Jeśli chodzi o zeznania świadków H. G., M. G., M. K. (2), A. B., M. C. (2), A. C., D. P., P. W., A. Ł., K. B., J. P., P. O., A. P. (1), to niewiele one wniosły do sprawy. Biorąc pod uwagę zakres obowiązków jakie osoby te wykonywały w spółce, nie można wykluczyć, że świadkowie ci mogli nie wiedzieć, w jaki sposób spółka zagospodarowuje działkę nr (...). Przy tym oczywistym jest, że w interesie spółki było, aby jak najmniejsza liczba pracowników wiedziała co i w jaki sposób faktycznie jest składowane na działce nr (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków G. W. (2), D. L. (1) w części w jakiej pokrywają się z poczynionymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi oraz zeznaniami świadków M. C. (1), M. D. (1), F. P. (1), jak również z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, w tym w szczególności z oświadczeniem oskarżonego z dnia 19 listopada 2013 r. Sąd natomiast z przyczyn o których była mowa przy omawianiu wyjaśnień oskarżonego, nie dał im wiary, w części w jakiej twierdzili, że zagospodarowana na działce nr (...) mączka szklana była produktem bezpiecznym.

Sąd uznał zeznania M. M. (1) i M. K. (1) za wiarygodne w części w jakiej świadkowie opisali, że spółka (...) sp. z o.o. chciała kupić działkę od M. D. (1) oraz w zakresie w jakim zeznali, że spółka zużyła odpad szklany na ustabilizowanie gruntu na działce nr (...), że jest konflikt pomiędzy spółką a sąsiadami- M. D., K. R., F. P., albowiem w tej części zeznania te korespondują z uznanymi przez Sąd za wiarygodne dowodami w postaci zeznań świadków M. D., F. P.. Sąd nie dał zaś tym zeznaniom wiary w części w jakiej świadkowie twierdzili, że odpad szklany był bezpieczny, z przyczyn, o których była mowa przy omawianiu wyjaśnień oskarżonego.

Sąd nie brał pod uwagę opinii biegłego W. R.. Biegły w swej opinii nie wskazał jakie odpady były składowane na działce nr (...), a jego opinia sprowadzała się do analizy szkodliwości pierwiastków, związków chemicznych stwierdzonych w próbkach pobranych przez funkcjonariuszy Policji, inspektorów (...). Biegły nie odniósł się także do ich ilości, czasu składowania. Wątpliwości Sądu wzbudziło również twierdzenie biegłego, że potencjalnie szkodliwe dla zdrowia, życia ludzkiego, jakości gruntu, wody jest każda, nawet najmniejsza ilość substancji stwierdzonych w badaniach wykonanych przez (...).

Jeśli chodzi o opinie biegłych A. K. i K.L.-S. podnieść trzeba, że w pierwszej pisemnej opinii biegli ci wskazali, że bez przeprowadzenia dodatkowych badań nie potrafią kategorycznie odpowiedzieć na pytania Sądu, dlatego Sąd tylko częściowo brał pod uwagę tę opinię i opinię ustną uzupełniającą wydaną na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 r. Biegli ci wydali następnie opinię uzupełniającą po przeprowadzeniu badań terenowych. Jeśli chodzi o wydaną przez nich kolejną opinię, to Sąd brał pod uwagę częściowo wnioski z tej opinii pisemnej oraz ustnej złożonej na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2017 roku. Sąd nie brał pod uwagę końcowego wniosku co do niewielkiej ilości odpadów zagospodarowanych na działce nr (...). Biegli A. K. i K.L. –S. w pierwszej opinii stwierdzili, że nie są w stanie nawet szacunkowo podać ilości składowanych na działce nr (...) odpadów, zaś w drugiej opinii, po przeprowadzeniu wraz z A. P. i M. S.-Kantor badań gruntu wskazali, że musiały to być niewielkie ilości, o czym świadczą wyniki badań próbek gruntu. Trzeba mieć na uwadze, że biegli pobrali próbki punktowo, z wybranych miejsc, nie badali całego gruntu pod płytą betonową, zatem wnioskowanie co do ilości wysypanych odpadów na tej tylko podstawie, jest zdaniem sądu wadliwe. Szkło jak wynika ze zdjęć znajdujących się w aktach sprawy nie było rozsypywane równomiernie na całej powierzchni. Biegli przy szacowaniu ilości odpadów szklanych pominieli takie dowody jak zeznania świadków M. M., G.W., D. L., jak również oświadczenie G. W. z dnia 19 listopada 2013 roku. W ocenie Sądu te dowody pozwalają na przyjęcie, że co najmniej taka ilość odpadu szklanego została zagospodarowana na działce nr (...). G. W. składając oświadczenie w dniu 19 listopada 2013 r. z pewnością nie zawyżył ilości odpadów zagospodarowanych na działce (...). Ilość przez niego wskazana w tym oświadczeniu koresponduje z zeznaniami M. M.. Podnieść trzeba, że biegły A. K. na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 r. podał, że taka ilość odpadu szklanego jaka wynika z oświadczenia G. W., gdyby była zanieczyszczona m.in. rtęcią, to taka ilość takiego odpadu miałaby wpływ szkodliwy na środowisko (grunt, wodę). Przy tym biegły w opinii ustnej podniósł, że bez przeprowadzenia badań odpadu szklanego, nie może przyjąć, aby te odpady były zanieczyszczone, gdyż nie można przyjąć, że pobrana wcześniej w toku postępowania przygotowawczego próbka odpadu szklanego była reprezentatywna. Przeprowadzone po wydaniu tej ustnej opinii przez biegłych badania terenowe odpadów szklanych wykazały, że odpady pobrane w trakcie badań również były zanieczyszczone. Odpady te zawierały także frakcje szkła powyżej 2 mm, fragmenty szkła z końcówkami aluminiowymi. W takiej sytuacji w ocenie Sądu skoro próbki odpadów szklanych pobierane z różnych miejsc działki nr (...), w różnym czasie, przez różne podmioty, za każdym razem wykazywały zanieczyszczenia metalami, w tym rtęcią, to oznacza, że odpady szklane zagospodarowane na działce nr (...) w całości były zanieczyszczone. Biorąc pod uwagę ich ilość wskazaną przez oskarżonego (choć nie można wykluczyć, że w rzeczywistości była to większa ilość), oraz stwierdzenie biegłego A. K. na rozprawie w dniu 26 stycznia 2016 r. że taka ilość jaka wynika z oświadczenia oskarżonego zanieczyszczonego odpadu miałaby szkodliwy wpływ na grunt, wodę gruntową, Sąd przyjął, że składowanie takich odpadów w takiej ilości jak wynika z oświadczenia oskarżonego z dnia 19 listopada 2013 roku mogło w sposób istotny obniżyć jakość powierzchni ziemi, wód gruntowych. Wprawdzie biegli w drugiej opinii stwierdzili niewielkie zagrożenie ze strony tych odpadów. Sąd nie podzielił tych wniosków albowiem biegli analizowali stan aktualny, gdy odpady są pokryte płytą betonową. Dopytywany na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2017 r. biegły A. K. podał, że wcześniej z nie przykrytych płytą betonową odpadów zanieczyszczenia takie jak rtęć, ołów przeniknęły częściowo do gruntu i do wód gruntowych o czym świadczą wyniki badań gruntu i wód gruntowych, które wykazały obecność tych metali, w wodzie i gruncie. Przy tym biegły stwierdził, że mało prawdopodobne jest, że metale te mogły znaleźć się w gruncie i w wodzie na skutek np. awarii przepompowni ścieków.

W tej sprawie obowiązkiem Sądu było zbadanie możliwego, potencjalnego wpływu odpadów na środowisko, zdrowie i życie człowieka w okresie wskazanym w akcie oskarżenia czyli do 18 października 2013 r. W tym czasie jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego odpady te znajdowały się w gruncie, nie były (co wynika z przeprowadzonych badań) zmieszane z cementem, nie były przykryte płytą betonową i zanieczyszczenia z odpadów

przenikały do gruntu i do wody, o czym świadczą wyniki badań przeprowadzonych przez pracowników Politechniki (...). Biegły A. K. uznał, że odpady te w tym okresie, kiedy miejsce składowania odpadów nie było przykryte płytą betonową, mogły w niewielkim stopniu obniżyć jakość gruntu, wody, gdyż pobrane próbki gruntu w czasie badań, choć wykazały obecność m.in. rtęci, to jednak grunt spełniał parametry dopuszczalnych stężeń dla gruntów przemysłowych określone w odpowiednich rozporządzeniach ministra środowiska (tak w starym jak i nowym rozporządzeniu). Biegły twierdząc, że nawet potencjalnie takie odpady nie mogły w sposób istotny obniżyć jakości gruntu, pominął to, że działka nr (...) położona jest na terenie, który zgodnie z zapisami Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego gminy C., ogłoszonego w Dzienniku Województwa (...) nr 32 z dnia 17 lutego 2004 r., poz. 982 jest terenem o zabudowie zagrodowo-mieszkaniowym, terenem rolnym, a nie terenem przemysłowym, jak go zakwalifikował biegły. Zatem biorąc pod uwagę przeznaczenie terenu wynikające z zapisów Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego gminy C., to należy przyjąć i zakwalifikować grunt jako użytki rolne. Przeprowadzone badania zawartości metali w 10 próbkach gruntu, pobranych w C., wykazały jeśli chodzi o rtęć przekroczenie wartości dopuszczalnych dla gruntów rolnych.

Przeprowadzone przez biegłych testy wymywalności metali z badanych gruntów i odpadów wraz z oceną zawartości metali w pobranych próbkach wód gruntowych pozwoliły zidentyfikować potencjalne zagrożenie związane z wpływem metali na środowisko gruntowo-wodne. Testy wykazały przekroczenie dopuszczalnych granicznych wartości wymywania w próbkach dla metali: molibden, rtęć, nikiel, antymon, zatem te metale były wymywane z odpadów, przenikały do gruntu, wody, o czym zresztą świadczą pobrane próbki gruntu i wody. To, że w rzeczywistości odpady nie spowodowały istotnego obniżenia jakości ziemi, wód gruntowych nie może świadczyć, że takiego zagrożenia nie było, bowiem trzeba mieć na uwadze, że przenikanie zanieczyszczeń do gruntu z odpadów zostało po jakimś czasie ograniczone przez przykrycie terenu płytą betonową.

Sąd uznał za wiarygodne opinie biegłego psychologa. Wskazane opinie biegłego zostały sporządzone przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę, ponadto wymienione opinie posiadają wyczerpujące i obrazowe przedstawienie, na jakiej podstawie doszło do ustalenia wniosków końcowych. Nie zawierają również wewnętrznych sprzeczności, a ponadto są jasne, spójne, logiczne, pełne i stanowcze.

Autentyczność oraz wartość dowodowa dokumentów ujawnionych w toku postępowania nie budzi wątpliwości Sądu, gdyż dokumenty te zostały sporządzone przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji oraz w przypisanej prawem formie. Żadna ze stron nie podważała treści tych dokumentów.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy i opierając się na przeprowadzonych wyżej rozważaniach stwierdzić należy, iż obdarzone przez Sąd wiarą dowody łączą się w logiczną całość i stanowią wystarczającą podstawę do uznania, iż okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu i jego wina nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał przedmiotowe jak i podmiotowe znamiona przypisanego mu w wyroku czynu.

Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 183 § 1 k.k. W myśl tego przepisu ten kto wbrew przepisom składa, usuwa, przetwarza, dokonuje odzysku, unieszkodliwia albo transportuje odpady lub substancje w takich warunkach lub w taki sposób, że może to zagrozić życiu lub zdrowiu człowieka lub spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Przedmiotem ochrony art. 183 k.k. jest: bezpieczeństwo ekologiczne środowiska, nienaruszalność środowiska, świat roślinny i zwierzęcy oraz życie i zdrowie człowieka. W szczególności przepis ten ma na celu zabezpieczenie wody, powietrza oraz powierzchni ziemi przed negatywnym wpływem jaki może mieć na nie niewłaściwe (niezgodne z określonymi normami) postępowanie z odpadami i innymi substancjami. Dobra te mogą zostać zagrożone przez bezprawne, łamiące przepisy postępowanie z odpadami.

Przedmiotem czynności wykonawczej są wszelkie odpady i substancje. Pojęcie odpadów należy interpretować w myśl ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach przez odpad rozumie się

każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany. Katalog odpadów z podziałem na grupy, podgrupy i rodzaje ze wskazaniem odpadów niebezpiecznych określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów.

Przepis art. 183 § 1 k.k. penalizuje niezgodne z prawem postępowanie z odpadami. Czynność wykonawcza polega m.in. na składowaniu odpadów lub innych substancji.

Składowanie oznacza przetrzymywanie odpadów i substancji w określonym miejscu. Nie musi to być pomieszczenie zamknięte, nie musi to być również teren ogrodzony czy budowla, może to być składowanie w otwartej przestrzeni.

Warunkiem odpowiedzialności za przestępstwo z art. 183 § 1 k.k. jest z jednej strony podejmowanie wskazanych w przepisie czynności wbrew obowiązującym przepisom prawnym (np. brak odpowiedniego zezwolenia), a z drugiej strony takie postępowanie, które może zagrozić życiu lub zdrowiu choćby jednej osoby, spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza, powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach. Istotne obniżenie jakości należy rozumieć jako obniżenie znaczne i poważne.

W ocenie Sądu, aby stwierdzić, czy doszło do popełnienia czynu z art. 183 § 1 k.k. należało zbadać potencjalny wpływ na środowisko odpadów. Przestępstwo z art. 183 § 1 k.k. ma bowiem charakter formalny, tzn. że dla dokonania tego przestępstwa nie jest konieczny skutek w postaci utraty życia lub zdrowia człowieka, istotnego obniżenia jakości ziemi, wody, powietrza. Wyczerpanie znamion tego czynu zabronionego następuje już z chwilą podjęcia zachowania zdatnego do wywołania skutków, z którymi liczył się ustawodawca (zagrożenie życiu lub zdrowiu człowieka, istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi, zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach). Samo jednak zniszczenie się tych następstw danej niebezpiecznej aktywności pozostaje tak poza opisem czynu, jak i poza zakresem ewentualnej odpowiedzialności na podstawie przepisu z art. 183 § 1 k.k. Badaniu podlega wyłącznie cecha niebezpieczeństwa samego przedsięwziętego zachowania. Warunkiem odpowiedzialności jest zatem ustalenie, że konkretne zachowanie sprawcy w danych okolicznościach odznaczało się opisanym potencjałem zagrożenia. Ocenic więc należy, czy biorąc pod uwagę ilość i jakość odpadów, warunki lub sposób ich składowania, mogły być potencjalnie niebezpieczne dla życia lub zdrowia choćby jednej osoby, spowodować istotne obniżenie jakości wody, powietrza lub powierzchni ziemi lub zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach.

Przechodząc na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać trzeba, że przeprowadzone w toku rozprawy dowody wykazały, że oskarżony wraz z drugim współwłaścicielem działki (...) sp. z o.o. M. K. (1), mieli zamiar dla potrzeb spółki (...) sp. z o.o. utwardzić fragment działki (...) przy wykorzystaniu głównie odpadów szklanych. W tym celu te odpady do dnia 18 października 2013 roku były sukcesywnie gromadzone i składowane na terenie posesji należącej do oskarżonego i M. K. (1). Odpady te zawierały frakcje szkła powyżej 2 mm, fragmenty szkła z końcówkami aluminiowymi. Jak wynika z przeprowadzonych badań odpady te były zanieczyszczone metalami m.in. rtęcią. Powyższe oznacza, że nie przeszły procedury opisanej w decyzji Marszałka Województwa (...) nr 79/08/PŚ.O z dnia 15 września 2008 r., zmienionej decyzjami Marszałka Województwa (...); Nr 43/10/PŚ.O z dnia 21 kwietnia 2010 roku, nr 235/10/PŚ.O z dnia 7 lipca 2010 r., nr 426/10PŚ.O z dnia 9 grudnia 2010 roku, nr 546/11/P.Ś.O z dnia 10 listopada 2011 roku. Takie odpady frakcji szkła powyżej 2 mm, z fragmenty szkła z końcówkami aluminiowymi, zanieczyszczone metalami, powinny być składowane w sposób zabezpieczający glebę i wody podziemne przed przedostawaniem się do nich zanieczyszczeń z odpadów. Tymczasem znajdowały się one w gruncie, w żaden sposób niezabezpieczone. Przeprowadzone przez (...) i biegłych z Politechniki (...) testy wymywalności metali z badanych gruntów i odpadów wraz z oceną zawartości metali w pobranych próbkach wód gruntowych i gruntu, pozwalają w ocenie Sądu Rejonowego zidentyfikować potencjalne zagrożenie związane z wpływem metali na środowisko gruntowo-wodne. Testy wykazały przekroczenie dopuszczalnych granicznych wartości wymywania w próbkach dla metali: molibden, rtęć, nikiel, antymon, zatem te metale były wymywane z odpadów, przenikały do gruntu, wody, o czym świadczą pobrane próbki gruntu i wody, wykazując obecność tych metali. Z uwagi na ilość i skład odpadów wraz z ich złożeniem w gruncie na działce nr (...) należy wykluczyć możliwość bezpośredniego oddziaływania na życie i zdrowie ludzi i zwierząt tych odpadów. Jednak

ich składowanie w taki sposób i w takiej ilości jak to zostało opisane powyżej, było zdatne w ocenie Sądu do istotnego obniżenia jakości wody i powierzchni ziemi.

To, że w rzeczywistości odpady nie spowodowały istotnego obniżenia jakości ziemi, wód gruntowych nie może świadczyć, że takiego zagrożenia nie było, bowiem trzeba mieć na uwadze, że przenikanie zanieczyszczeń do gruntu z odpadów zostało po jakimś czasie ograniczone przez przykrycie terenu płytą betonową. Potencjalnie zaś mogło spowodować istotne obniżenie jakości ziemi, wód.

Sposób składowania odpadów na działce nr (...) był w sposób oczywisty sprzeczny z warunkami składowania odpadów. Odpady te składowane były na nieutwardzonym terenie, bez zabezpieczenia gleby i wód podziemnych przed przedostawaniem się do nich zanieczyszczeń. Należy zauważyć, że mączka szklana, aby mogła być bezpiecznie wykorzystana do utwardzenia gruntu, musi być pozbawiona substancji niebezpiecznych. Obecność tych substancji niebezpiecznych w mączce szklanej składowanej na działce nr (...), wyklucza zagospodarowanie odpadów szkła w sposób w jaki miało to miejsce na działce o nr ewid. 391/3. Aktualnie zanieczyszczenia znajdujące się w gruncie stanowią niewielkie zagrożenie wymywaniem metali ze względu na ograniczone przesączenie się przez nie wody z uwagi na przykrycie terenu betonową posadzką. Jednak przez pewien czas teren działki na którym składowane były odpady nie był przykryty płytą betonową i zanieczyszczenia były wymywane, przenikały do gruntu i go zanieczyszczały. W toku niniejszego postępowania Sąd uznał, że składowanie odpadów odbywało się w sposób sprzeczny z wymaganiami określonymi w art. 16 i 33 ustawy o odpadach.

Zgodnie z treścią art. 16 ustawy o odpadach gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może:

- 1) powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
- 2) powodować uciążliwości przez hałas lub zapach;
- 3) wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Przez gospodarkę odpadami rozumie się wytwarzanie odpadów i gospodarowanie odpadami; z kolei przez gospodarowanie nimi rozumie się zbieranie, transport, przetwarzanie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami (art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o odpadach).

Zgodnie zaś z treścią art. 33 ustawy o odpadach posiadacz odpadów jest obowiązany do postępowania z odpadami w sposób zgodny z zasadami gospodarki odpadami, o których mowa w art. 16 -31 ustawy o odpadach, w tym do prowadzenia procesów przetwarzania odpadów w taki sposób, aby procesy te oraz powstające w ich wyniku odpady nie stwarzały zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska, a także w sposób zgodny z przepisami o ochronie środowiska i planami gospodarki odpadami.

Ponadto stwierdzone nieprawidłowości stanowiły naruszenie warunków określonych w decyzji Marszałka Województwa (...) nr 79/08/PŚ.O z dnia 15 września 2008 r., zmienionej decyzjami Marszałka Województwa (...); Nr 43/10/PŚ.O z dnia 21 kwietnia 2010 roku, nr 235/10/PŚ.O z dnia 7 lipca 2010 r., nr 426/10PŚ.O z dnia 9 grudnia 2010 roku, nr 546/11/P.Ś.O z dnia 10 listopada 2011 roku.

Zatem oskarżony jako prezes Zarządu spółki zdecydował o składowaniu na terenie swojej posesji odpadów w sposób niezgodny z wymogami ochrony środowiska w szczególności w sposób uwzględniający właściwości chemiczne i fizyczne odpadów, w miejscu do tego nieprzeznaczonym. Zgromadzone odpady były zdatne do istotnego obniżenia jakości wody i powierzchni ziemi.

Przechodząc do ustalenia winy oskarżonego podnieść trzeba, że w niniejszej sprawie, mimo że oskarżony, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, to dla oceny strony podmiotowej jego czynu, kluczowe znaczenie miały właśnie okoliczności przez niego podawane w wyjaśnieniach. Oskarżony przyznał, że miał pełną świadomość treści przepisów jakie obowiązują w zakresie gospodarowania, składowania odpadów, procedury oraz warunki jakim powinny odpowiadać miejsca składowania tego rodzaju odpadów. Należało mieć również na uwadze, że oskarżony od dłuższego czasu prowadził działalność gospodarczą w zakresie gospodarki odpadami, ma odpowiednie wykształcenie. Nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony wiedział o tym, iż odpady szklane, aby były bezpieczne, muszą przejść całą procedurę opisaną w decyzji Marszałka Województwa (...) nr 79/O8/PŚ.O z dnia 15 września 2008 r. W odpadzie szklanym wysypanym na działce nr (...), widoczne były fragmenty szkła o frakcji większej niż 2 mm, widoczne były również metalowe końcówki, plastikowe części. Oskarżony jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego bywał na tej działce w trakcie wykonywania prac ziemnych, kierował pracami pracowników, widział co jego pracownicy wysypują. G. W. (1) tak z racji wykształcenia, doświadczenia zawodowego, wiedział jak powinien wyglądać bezpieczny odpad szklany o kodzie 19 12 05. To, że pozwolił na wysypanie na działce nr (...) tzw. stłuczki szklanej z widocznymi fragmentami szkła o frakcji większej niż 2 mm, metalowymi końcówkami, plastikowymi elementami, świadczy o tym, że spółka (...) sp. z o.o., w której imieniu działał, podejmował decyzje jako Prezes Zarząd świadomie działała sprzecznie z prawem, składując odpady, które nie przeszły procedury opisanej w decyzji Marszałka Województwa (...) nr 79/O8/PŚ.O z dnia 15 września 2008 r., a zatem nie powinny się znaleźć w tym miejscu. Tego typu postępowanie jednoznacznie świadczy o tym, że oskarżony składował odpady niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, wbrew posiadanemu pozwoleniu, działając umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Stopień winy oskarżonego jest zatem znaczny.

Podobnie znaczny jest stopień społecznej szkodliwości jego czynu. Oskarżony umyślnie naruszył przepisy ustawy o odpadach, składując odpady zanieczyszczone metalami na terenie o zabudowie zagrodowo- mieszkaniowej, rolnym. Oskarżony od dłuższego czasu prowadził działalność gospodarczą w zakresie gospodarki odpadami, ma odpowiednie wykształcenie, zatem jego czyn jest znacznie bardziej naganny od zachowania innych osób, które takiego wykształcenia, doświadczenia nie mają. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd wziął także pod uwagę to, że jak wynika z opinii biegłych, aktualnie zanieczyszczenia znajdujące się na działce nr (...) stanowią niewielkie zagrożenie wymywaniem metali ze względu na ograniczone przesączanie się przez nie wody z uwagi na przykrycie terenu betonową posadzką, zatem aktualnie nie są w stanie obniżyć w sposób istotny jakości wody, gruntu.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 4 miesięcy Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności, o jakich mowa w art. 53 kk.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił znaczny stopień winy oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą jego niekaralność.

Sąd przy tym uznał, że względu na dotychczasową linię życia sprawcy, brak jego uprzedniej karalności, iż istnieje uzasadniona prognoza, że pomimo niewykonywania kary oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i osiągnięte zostaną cele kary, w szczególności nie powróci on na drogę przestępstwa. W ocenie Sądu oskarżony nie jest osobą, którą trzeba bezwzględnie resocjalizować w warunkach izolacji penitencjarnej. Wystarczającym w ocenie Sądu będzie warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby.

Zgodnie z treścią art. 72 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania wyroku zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności, sąd zobowiązuje, a jeżeli orzeka środek karny, może nałożyć na oskarżonego obowiązki probacyjne. Jednak zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k., należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd z uwagi na możliwość warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności bez obowiązku orzekania środka karnego lub jednego z obowiązków określonych w treści art. 72 § 1 k.k., stosował wobec oskarżonego na podstawie art. 4 § 1 k.k. przepisy kodeksu karnego w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r. W ocenie Sądu, aby skłonić oskarżonego do refleksji nad nagannością jego postępowania, jego nieopłacalnością, nie ma potrzeby

orzekania środków karnych lub obowiązków probacyjnych. Oskarżony jest osobą niekaraną, prowadzi ustabilizowany tryb życia. Wyznaczenie trzyletniego okresu próby pozwoli sprawować nad oskarżonym kontrolę. Towarzyszące mu przez ten okres czasu widmo ewentualnego podjęcia postępowania karnego, wymierzenie kary, może być skutecznym gwarantem jego poprawnego zachowania.

Biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe oskarżonego, jego sytuację majątkową, rodzinną, Sąd zdecydował, że oskarżony będzie w stanie opłacić koszty sądowe do kwoty 50.000 zł. W pozostałym zakresie Sąd go zwolnił z tego obowiązku.